

מי העתונאי האוהב את שמן-הזית של רפול, מה זו ביצת-רבין ומתי הכינו עמודי תליה בלב נהריה

עורכדין גרמניים תושבי העיר, שינהלו משאומתן עם מנהיגי המדינה שברוך על הסדר, וכך זמנית יכינו נוסח-חוקה לקראת הקמתה של מדינה ייקית עצי מאית בעיר. אחת ההצעות שהור עלתה היתה לשמור על סדר במדינה החדשה ואף להוציא להורג בתליה כביכר-העירייה עבריינים פליליים קשים.

■ אחרי דובר הרב הראשי של העיר יוסף קלר, שפתח את דבריו בעברית ועבר מייד לגרמי ניה. הוא הסביר, שכבואו לארץ הוא לא מצא בין הייקים דוברי עברית רבים. לכן אחרי מילות ברכה מקובלות, הוא היה עובר לשפת אמו, וכך הוא נוהג עד היום.

■ בתום הכינוס לא נותרה עבודה רבה למארחים. כל הכיסאות נותרו במקומם וכל המפיות שניתנו לאורחים, כשהגוש הכרי בוד, היו מקופלות. מה שמעיד כי אין סתירה בין עמודי-תליה במרכז העיר ובין נימוסי-שולחן מפותחים.

■ נשיאות ויצ"ו באה למי שכן הכנסת למיפגש לרגל פתיחת מגבית ויצ"ו השנתית. ראש ויצ"ו ישראל, רות תקוץ, סיפרה לנוכחים, כיניהם שר האוצר יצחק מודעי, שלה ולחברותיה יש אוצר, הכוונה היתה למיזבל אשתו של מודעי, שהיא מראשי האירגון. ענה מודעי, באותה הרוח, כשהוא מתכוון לאשתו: האוצר שלכם הוא מלא, ואילו האוצר שלי הוא ריק לחלוטין.

■ אורי פורת, מנכ"ל רשות-השדרור, קיווה לבלות שבת חורפית סוערת בביתו, אך הוא לא יכול היה להפר הבטחה שנתן לרנלי, בנו בן ה-13 והצי. ההבטחה היתה, שהוא ילך איתו למישח חק הררבי התל-אביבי. כך בילה פורת את השבת באיצטדיון בלומפילד ביפו, ושבת הביתה רטוב לגמרי.

למולדת. על מי שקל הסרט הכיריני שובו של הגידי, הוא מכנה את חזרת שרון כשם "שובו של הגרע".

■ בנהריה שקלו לחוקק עיר נש-מוות לעבריינים. הריון על כך נערך בשנת 1947, אך רק השבוע הוא נודע ברבים. במלון קרלטון בעיר התכנסו 300 מורי תיקי העיר, שהתיישבו בה לפני שנת 1935. הם היו כולם יוצאי גרמניה. סיבת המסיבה היתה ציון 50 שנה לקיומה של העיר הצפון-נית. כאותו מעמד גילה גרשון טין, ראש-העירייה הראשון, כי כאשר שורטטו גבולות החלוקה ונהריה נותרה מחוץ למדינת ישראל, הוא מינה שלושה

נגד להוציא הפגנה של אם ובנה, אפרת ואהוד שסיגל. יואב, אחיו של אהוד, נפל כלבנון, ומאז דורשת המישפחה שהממשלה תמנה ועדת-חקירה ממלכתית לחקר כל אירועי המלחמה. כאשר ראו אנשי הביטחון את השלטים המקופלים של בני-המשפחה שפיגל בכניסה לנמל-התעופה בן-גוריון, הם ביקשו להחרים אותם. במקום נוצרה התקהלות ומהומה קטנה, בני-המשפחה נעצרו ושוחררו כעבור זמן קצר, אחרי ששרון וליילי כבר היו ברכס לחווה.

■ הפירסומאי חד הלשון יורם ברנע כבר מצא ביטוי חדש לתאר את שובו של שרון

גרבוז, שהוא מבקר הטלוויזיה של היומון דבר. החליט לצאת השבוע למישכן הכנסת, כדי לראות מקרוב את הגיבורים המככבים ערב-ערב במסך הקטן. הוא התאכזב מרה. יצאתי לשתח וראיתי שאין שטח. עובתי פיקר ציה אחת רק כדי לחזות בפיקר ציה שניה. לפני שהגיע למיון הכנסת הוא ישב עם אשתו נורית כיציע האורחים. אולם המליאה היה משמים. ברגעים אלה יכולנו רעיתי ואני להפיל את הממשלה, זאת משום שהיינו רוב בבית".

■ השר אריאל שרון לא התקבל בהפגנות אהרה בשובו מניו-יורק, אך גם לא בהפגנות

מה מתרחש בד' אמותיו של ראש-הממשלה לשעבר מנחם בגין? מעטים יודעים שאיש כמעט אינו בא לבקר, ואין לו אפילו ממי לבקש עזרה בתיקון מכשירים חשמליים שונים המתקלקלים בביתו, כמו מכשיר הטלוויזיה והרדיו. כתוצאה מכך יש ימים שלמים שבגין מנותק לחלוטין מהנעשה מחוץ לביתו, וכאשר מתמזל מזלו ומישוה מט' לפן אליו, הוא שואב ממנו מידע על המתרחש בחוץ.

■ ח"כ הליברלים ספח (פי"י) גרוסר הצליח להרגיז השבוע את חבריו. הוא הסתובב במיון הכנסת ונפגי ברשימה הקטנה מאוד של תישעה תורמי-רם מקרב הח"כים. אריאל ויינשטיין, חברו לסיעה, העיר את תשומת ליבם של הכתבים: זוהי התרומה היחידה של פייסי לכנסת ה-11. ויינשטיין, אגב, לא נכלל ברשימת התורמים.

■ סיפרו של הכלכלן יעקב קוב מאור, מה הבנקים עושים מאחורי גבך, זכה השיבוע להגיע עד לאולם המליאה של הכנסת. הספר, שבו גילויים רבים על הדרך שבה מסדרים הבנקים את לקוחותיהם, סיפק מקור לשש שאלות של מאיר שיטרית, ראש המועצה המקומית יבנה. להפתעת הגור כחים, קבע סגן שרי-האוצר עדי אמוראי, שהשיב על השאלות, שכל הטענות המועלות בספר הן צורקות.

■ לתמיכה בלתי-צפויה במי ליאת הכנסת זכה השבוע הרב מנשה לוינגר. ח"כ המפרל החדש אבנר חי שאקי רחה את בקשת האופוזיציה לגנות את מנהיג גוש-אמונים, בגלל שהותו במחנה הפליטים ארדהישה. לגנות אותו? על מה? על כך שהוא טוען שהוא לא יזוו עד שלא יפסיקו ליירות אבנים? אתם פשוט אינכם הגיוניים?

■ הצייר יאיר (יור פולני)

לובה אליאב כבר נרגע מאז הובס. על חודם של אלפי קולות בודדים. בבחירות האחרונות לכנסת, ואחרי ששב כהרגלו ללמד עולים חדשים, הפעם בדרום הארץ. הוא אף הופיע השבוע במסיבה בתל-אביב, ואירגן שירה בציבור (כשהוא שולט היטב בטקס). השירים ידועים לו מזה שנות דור, אבל גם בזמן מסע הבחירות שלו זימזמו הוא ואנשיו את אותם השירים במטה שלו.

החברים מכסית, אך גם אנשי ימין כמו קלצ'ניסקי, שהיה מאוד לא מרוצה אחרי שהתברר לו כי צולם. בעלי המקום לא נכחו במסיבה. הראשון היה במקום אחר בעיר, והשני בטיול בהונגריה. באותו הזמן היה המשורר, הסופר והמתרגם אהרון אמיר (משמאל) במסיבת הילולת מזון אחרת שנערכה בעיר. הוא העדיף להישאר מחוץ למיזלה ולעשן מיקטרת.

אורי לינשיץ הצייר, רוקד ומוצח בשירה. בפה פעור לרווחה. כשלצידו הצייר המיסעדה תק"ם 1. שערכה מסיבת סיום למקום. שנסגר זמן קצר אחרי הפתיחה. משום שלא היו לו רישיונות עירוניים כנדרש. למיסעדה של גזי חקק ועזרא מרמלשטיין באו